

Poslovni broj: 3 St-359/17-43

57 Pž-4088/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

REPUBLIKA HRVATSKA 23. 08. 2018

RJEŠENJE

PRIMLJENO

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice i Ružice Omazić, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom AGRO-STOČARSTVO d.o.o., Sesvete Ludbreške, Vinogradska 6, OIB 91202913660, kojeg zastupa punomoćnik Goran Jujnović Lučić, odvjetnik u Zagrebu, odlučujući o dužnikovoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-359/2017-40 od 28. svibnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 9. kolovoza 2018.

riješio je

Odbija se dužnikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-359/2017-40 od 28. svibnja 2018.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Varaždinu uskratio je potvrdu predstečajnog sporazuma i obustavio predstečajni postupak nad dužnikom Agro-stočarstvo d.o.o., Sesvete Ludbreške (točka I. izreke) i odredio da će se postupak nastaviti kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (točka II. izreke).

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi da je primjenom članka 59. stavka 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), jamce tretirao zajedno s vjerovnikom tražbine po osnovi kredita za tražbinu iz tog istog kredita, odnosno kao osobe koje imaju jedinstveno pravo u smislu odredbe članka 59. stavka 3. SZ-a. Zato davatelju kredita i svakom jamcu nije priznao puno pravo glasa, jer to ostale vjerovnike stavlja u nejednak položaj. Zbog toga prijave tražbina jamaca i solidarnih dužnika (koji još nisu platili dug stečajnog dužnika) treba smatrati zahtjevom za osiguranje iznosa što će ga platiti. Navodi se da te osobe nemaju prema stečajnom dužniku tražbinu i nisu stečajni vjerovnici sve dok ne obave plaćanje i steknu pravo regresa. Sud je na temelju rješenja o utvrđenim tražbinama od 3. listopada 2016., vjerovnicima ovog predstečajnog postupka priznao pravo glasa i utvrdio potrebne većine na temelju rezultata glasovanja na ročištu za glasovanje od 28. veljače 2017. Proizlazi da se prilikom glasovanja za prihvatanje Plana restrukturiranja nije ostvarila zakonom propisana većina, a to je da u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvatanja plana. Potrebna je većina ukupnog broja svih vjerovnika, kvalificirana većina utvrđenih tražbina u svakoj skupini, što u konkretnom slučaju nije ostvareno, odnosno u prvoj skupini vjerovnika nije ostvareno da zbroj tražbina vjerovnika

koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvatanja plana. Temeljem članka 308. SZ-a vjerovnici su svrstani u skupine i to na način kako je propisano citiranim člankom i to vjerovnike s pravom odvojenog namirenja ako stečajni plan zadire i u njihova prava, stečajne vjerovnike koji nisu nižeg isplatnog reda i stečajne vjerovnike pojedinih nižih isplatnih redova ako njihove tražbine ne prestaju prema članku 311. stavku 1. SZ-a.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio dužnik, navodeći, u bitnome da prvostupanjski sud nije ovlašten na temelju odredaba Stečajnog zakona jednostrano onemogućiti vjerovnicima s utvrđenim tražbinama korištenje pravom glasa za iznos utvrđene tražbine. Posebno napominje da se odredba članka 59. stavka 3. SZ-a ne može primijeniti na jamstvo, niti jamstvo predstavlja zajedničko pravo u smislu tog članka, jer jamci nisu u jedinstvenom položaju zato što svaki od jamaca ima različit iznos utvrđene tražbine u predstečajnom postupku. Stoga, žalitelj smatra da je prvostupanjski sud onemogućio jamce da ostvare svoja stečena prava i prekršio načelo jednakosti jer su jamci stavljeni u bitno nepovoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike u predstečajnom postupku. Također, ističe da Stečajni zakon ne predviđa kako i na koji način će se glasovati ako se radi o zajedničkom pravu.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13) u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Odredbom članka 59. stavka 3. Stečajnog zakona propisano je da vjerovnici koji imaju neko zajedničko pravo ili čija su prava do nastanka predstečajnog razloga činila jedinstveno pravo računaju se pri glasovanju kao jedan vjerovnik. Na odgovarajući način postupit će se i s nositeljima razlučnih prava ili prava plodouživanja.

Suprotno žalbenim navodima, tretirajući vjerovnika tražbine po osnovi zajma zajedno s jamcima za tražbinu iz tog istog zajma kao osobe koje imaju jedinstveno pravo, prvostupanjski sud je pravilno primijenio navedenu odredbu članka 59. stavka 3. Stečajnog zakona. Prvostupanjski sud nije mogao priznati davatelju zajma i svakom jamcu puno pravo glasa kako to ističe žalitelj, ovi bi vjerovnici na temelju danog zajma i dužnikovog duga koji odgovara tom iznosu imali pravo glasa koje bi ostale vjerovnike stavilo u nejednak položaj. Radi se jedinstvenom dugu i u pogledu prava glasa ove vjerovnike treba tretirati kao osobe s jedinstvenim pravom, što je prvostupanjski sud i učinio. Pri tome na pitanje imaju li ove osobe jedinstveno pravo, nije od utjecaja što ti vjerovnici nisu u jedinstvenom procesnom položaju. Također, ovaj sud prihvaća i ocjenu prvostupanjskog suda kako je u slučaju kada više vjerovnika kod glasovanja treba računati kao jednog vjerovnika, potrebno suglasno očitovanje svih vjerovnika da bi se moglo utvrditi kako je dan glas za plan restrukturiranja.

Napominje se i da Stečajni zakon za jamce i solidarne dužnike sadrži posebnu odredbu kojom je predvidio podnošenje zahtjeva za osiguranje iznosa što će ga platiti za dužnika razmjerno iznosu koji bi im pripao kao stečajnim vjerovnicima (članak 143. stavak 2.

Stečajnog zakona). Zbog toga prijave tražbina jamaca i solidarnih dužnika (koji još nisu platili dug stečajnog dužnika) treba smatrati zahtjevom za osiguranje iznosa što će ga platiti. Naime, te osobe nemaju prema stečajnom dužniku tražbine i nisu stečajni vjerovnici sve dok ne obave plaćanje i steknu pravo regresa. Međutim, budući da su tražbine jamca i solidarnog dužnika u konkretnom slučaju utvrđene u stečajnom postupku kao „uvjetne“ tražbine, one za potrebe glasovanja predstavljaju tražbine koje čine jedinstveno pravo u smislu odredbe članka 59. stavka 3. Stečajnog zakona.

Slijedom svega iznesenog, žalitelji žalbeni navodi ne dovode u sumnju pravilnost i zakonitost prvostupanjskog rješenja, pa je valjalo odlučiti kao u izreci primjenom odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 9. kolovoza 2018.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za točnost opravka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

Curman